

Opravljalna št.:

Up-696/03

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2005:Up.696.03

Akt:

Ustavna pritožba A. A. zoper sklep Vrhovnega sodišča št. I Ips 144/2003 z dne 2. 10. 2003

Izrek:

Ustavna pritožba A. A. zoper sklep Vrhovnega sodišča št. I Ips 144/2003 z dne 2. 10. 2003 se zavrže.

Evidenčni stavek:

Po stališču Ustavnega sodišča zgolj to, da je bil pritožnik kot subsidiarni tožilec stranka v kazenskem postopku, še ne pomeni, da je upravičen vložiti ustavno pritožbo, zato je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrglo.

Geslo:

1.5.51.2.1 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Zavrženje.

1.4.52.9 - Ustavno sodstvo - Postopek - Procesne predpostavke v postopku ustavne pritožbe - Pooblastilo za vložitev ustavne pritožbe.

Pravna podlaga:

Člen 55.1.3, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Polno besedilo:**

Up-696/03 - 4

4. 1. 2005

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A. iz Ž., ki jo zastopa B. B., odvetnik v Z., na seji senata dne 22. decembra 2004 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) sklenilo:

Ustavna pritožba A. A. zoper sklep Vrhovnega sodišča št. I Ips 144/2003 z dne 2. 10. 2003 se zavrže.

Obrazložitev

A.

1. V kazenskem postopku, ki je tekel na podlagi obtožnega predloga pritožnice kot subsidiarne tožilke (oškodovanke kot tožilke), je bil obdolženec na podlagi 3. točke 358. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. - v nadaljevanju ZKP) pravnomočno oproščen kaznivega dejanja grdega ravnanja po prvem odstavku 146. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. - KZ).

Zoper pravnomočno oprostilno sodbo je pritožnica vložila zahtevo za varstvo zakonitosti, ki jo je Vrhovno sodišče z izpodbijanim sklepom kot nedovoljeno zavrglo.

2. Pritožnica v ustavni pritožbi zatrjuje, da sta ji bili z odločitvijo Vrhovnega sodišča kršeni ustavni pravici do enakega varstva pravic in do sodnega varstva (22. in 23. člen Ustave). Meni, da ima oškodovanec kot tožilec glede na določbo prvega odstavka 63. člena ZKP pravico vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti, saj pravica državnega tožilca iz prvega odstavka 421. člena ZKP ni pravica, ki jo ima kot državni organ. Da so pravice enega in drugega glede postopka enake, naj bi izhajalo tudi iz drugega odstavka 63. člena ZKP. Po mnenju pritožnice je zato izpodbijani sklep Vrhovnega sodišča, ki ji odvzema pravico vložiti zahtevo za varstvo zakonitosti, "povsem arbitraren in očitno napačen". Predlaga razveljavitev izpodbijanega sklepa.

B.

3. Po določbi prvega odstavka 50. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) lahko vsakdo ob pogojih, ki jih določa ta zakon, vloži pri Ustavnem sodišču ustavno pritožbo, če meni, da mu je s posamičnim aktom državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil kršena njegova človekova pravica ali temeljna svoboščina.

4. Po določbi tretje alineje prvega odstavka 55. člena ZUstS Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrže, če jo je vložila neupravičena oseba. Ustavna pritožnica je v kazenskem postopku, ki se je končal z izpodbijano oprostilno sodbo, nastopala kot subsidiarna tožilka.

5. Po stališču Ustavnega sodišča zgolj to, da je bila pritožnica kot subsidiarna tožilka stranka v kazenskem postopku, še ne pomeni, da je upravičena vložiti ustavno pritožbo. Iz 22. člena Ustave namreč izhaja, da je vsakomur zagotovljeno enako varstvo njegovih pravic v postopku pred sodiščem in drugimi organi, ki odločajo o njegovih pravicah, dolžnostih in pravnih interesih. Za tak položaj pa v primeru subsidiarnega tožilca ne gre. To, da ima oškodovanec v nekaterih primerih možnost prevzeti oziroma nadaljevati kazenski pregon zoper tistega, ki je s kaznivim dejanjem posegel v njegove pravice, še ne pomeni, da ima tudi ustavno varovano pravico doseči kazensko obsodbo. S kazensko sodbo se namreč odloča o kazenski odgovornosti ali nedolžnosti domnevnega storilca kaznivega dejanja. Ne glede na izid kazenskega postopka se neposredno ne odloča o

materialnopravnem položaju ali pravicah upravičenega tožilca.

Glede na to subsidiarnemu tožilcu zgolj s tem, da je bil obdolženec v kazenskem postopku (pravnomočno) oproščen obtožbe, ne more biti kršena nobena njegova človekova pravica ali temeljna svoboščina. To pa ne pomeni, da subsidiarni tožilec ne uživa temeljnih procesnih jamstev v kazenskem postopku. Povedano pomeni le, da jih ni mogoče uveljavljati z ustavno pritožbo. Enako je Ustavno sodišče odločilo tudi v sklepu št. Up-285/97 z dne 10. 5. 2001 (Uradni list RS, št. 52/2001 in

OdlUS X, 115).

C.

6. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi tretje alineje prvega odstavka 55. člena ZUstS in prve alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 - popr.) v sestavi: predsednik senata dr. Zvonko Fišer ter člana dr. Ciril Ribičič in dr. Mirjam Škrk. Sklep je sprejel soglasno. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Za sprejem se je izrekel sodnik Čebulj. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednik senata

dr. Zvonko Fišer

Vrsta zadeve:

ustavna pritožba

Vrsta akta:

posamični akt

Vlagatelj:

Datum vloge:

27. 10. 2003

Datum odločitve:

4. 1. 2005

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

zavrženje

Objava:

Dokument:

US24258